

Als een boom aan het water

Zondag 31 oktober 2021, Christus Triumfatorkerk

Doopdienst

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezing: Psalm 1

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied 'Dit is een morgen' (Lied 216)
- Moment van Stilte
- Bemoediging en groet
- Roos steekt haar doopkaars aan
- Kyriegebed
- Glorialied 'Alles wat adem heeft love' (Lied 146c: 1 en 7)

DOOP

- De dopeling worden binnengebracht, ondertussen zingen we lied: 'Leven is gegeven' (Lied 359)
- Inleiding op de doop
- Presentatie
- Gezamenlijke belijdenis: 'Wij geloven één voor één' (Lied 344) (staande)
- Doopgebed
- Doopintentie door Gijs en Merel
- Met de kinderen
- Bediening van de Doop
- Zegenlied: 'Neem mij aan zoals ik ben' (Liederen & gebeden uit Iona, 13)
- Doopvragen
- Lofzang 'Kind van God gegeven' (Lied 781)
- Gelukwensen aan de doopouders, uitreiking doopkaars (OvD) doopkaart en -brief

WOORD

- Gebed bij de opening van de schriften
- Bijbellezing Psalm 1
- Lied 'Gelukkig zal je zijn' (Hemelhoog 1)
- Preek

Over bomen gaat het deze weken hier in de kerk.

Er verijst hier een boom op het podium, waar u de komende weken zelf de bladeren aan kunt hangen.

En de kerk hangt vol met bomen. Een prachtige tentoonstelling in deze herfsttijd in onze kerk.

Kijk gerust na afloop van de dienst even rond, gisteren is hij geopend met de vier kunstenaars.

En daarom gaat het ook om een boom in de lezing van vandaag.

De rechtvaardige mens zal zijn als een boom aan het water.

Maar eigenlijk figureert de boom in deze psalm. De boom is een voorbeeld. Eigenlijk gaat de Psalm de weg. Over het volgen van de juiste route. De juiste richtingaanwijzers.

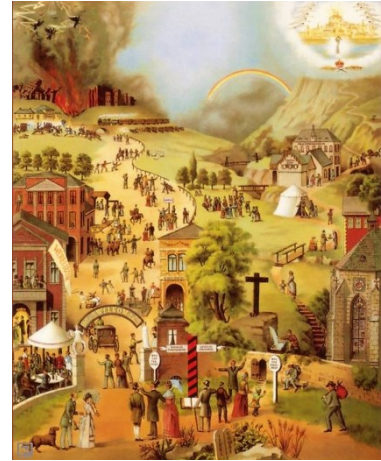
Richtingaanwijzer, piketpaaltje, het is *Thora* in het Hebreeuws. Het lijkt in de Psalm of er twee wegen zijn. Je hebt de weg van de rechtvaardigen. De mens die niet meegaat met wie kwaad in de zin hebben, die niet mee doet en meelacht met de spotters, maar die liever de goede kant op gaat. De vreugde vindt in de weg die God haar wijst. Zich afvraagt wat God van hem vraagt.

En je hebt de wettelozen. Zij die verkeerd kiezen.

Nu lijkt dat simpel. Je hebt de goede weg, en de foute, de doodlopende weg.

Vroeger hingen er zo'n poster van de brede ende smalle wege in veel klaslokalen van de School met den Bijbel:

Hoe duidelijk wil je het hebben. Links de brede weg. Een ruime poort als ingang – *welkom* staat er uitnodigend op. Je loopt op een mooi geplaveide weg langs mooie huizen en aantrekkelijke attracties, maar kijk waar je eindigt – daar linksboven hangt een donkere wolk. Je bent op weg naar je eigen ondergang. Dan de smalle weg. De ingang is nauwelijks te vinden – een heel klein poortje in een muur. Als je die al gevonden hebt en op handen en voeten naar binnen bent gekropen, dan treft je als eerste een trap die moet beklimmen – en een smal bruggetje, en bovenaan een smal bergpaadje, waar de leeuw van de aanvechting je belaagt – maar kijk waar het eindigt. Het hemels Jeruzalem.... Een zee van licht.

Deze poster is gemaakt naar aanleiding van een andere Bijbeltekst – uit de Bergrede in het Evangelie volgens Matteüs, daar zegt Jezus:

Ga door de nauwe poort naar binnen. Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang. Nauw is de poort naar het leven, en smal de weg ernaartoe, en slechts weinigen weten die te vinden.

Het lijkt duidelijk met deze poster in je achterhoofd wat Psalm 1 ons wil vertellen. Kies niet de weg van de minste weerstand. Wees geen meeloper en laat je niet verleiden tot verlokking die het leven je biedt en die de commercie je probeert op te dringen, maar kies je eigen weg. Of liever nog: ga de weg van de Thora – Gods weg.

Toch is dat iets te makkelijk, iets te schematisch voorgesteld. Was het maar zo makkelijk. Zat het leven maar zo overzichtelijk in elkaar dat je duidelijk onderscheid kunt maken tussen goed en kwaad. Sommige predikers, sommige politici doen het graag zo geloven. Dat we in een zwart-wit wereld leven. Zij schetsen een strak, helder en schematisch wereldbeeld, en kiezen alvast voor je. Het is toch voltrekt duidelijk dat we hiervoor moeten kiezen, want... en dan wordt er een scheef wereldbeeld geschetst, of nog erger: er worden er zondebokken aangewezen.

Vreemdelingen vaak als eerste. Of nu anti-vaccers, of juist die grote zwijgende meerderheid die zich keurig aan de coronaregels houdt. Je hebt de 'goeien' en de kwaaien. En ik hoor bij de goeien.

Zo'n schematische voorstelling van zaken doet de werkelijkheid geen recht. En nog ernstiger: het legt de schuld bij anderen neer. Het voorkomt dat je gedwongen wordt om jezelf en je eigen levensstijl eens kritisch onder ogen te zien.

Als we Psalm 1 zó lezen, links de weg van de goddelozen en rechts de weg van de rechtvaardigen, kies maar – dan missen we de boodschap van de Psalm.

Het gaat in Psalm om de vraag waar je *hart* op uit is. *Hart* en *weg*, dat zijn twee woorden die in de bijbel vaak samen voorkomen. *Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, zie of ik geen verkeerde weg ga, en leid mij op de weg die eeuwig is*, zo bidt de Psalmist even verderop in Psalm 139.

De weg is wat je doet. Hoe je je leven invult. Die weg vind je langzamerhand, struikelender- en verdwalenderwijs in je leven. Die weg moet je zien te vinden in de wirwar van kruisingen en verkeerspleinen.

Eigenlijk is er maar een weg – volgens Psalm 1 – de weg van de rechtvaardigen – de *Tsaddiq* – want de weg van de wettelozen loopt dood.

Maar hoe onderscheid je dan goed en kwaad?

Helaas is het allemaal niet zo duidelijk als op deze poster. Goed en kwaad lopen je leven lang door elkaar heen. Goed en kwaad dienen zich een leven lang bij je aan. En *goed* blijkt soms toch niet zo goed te zijn, en *fout* kan soms heel goed uitpakken. Waar begin je aan als mens, als je wilt gaan op de weg van de rechtvaardige?

Waar begint Maartje aan – hoe houd je je staande in deze complexe wereld. Waarin het leven over je heen valt en waarin je keuzevrijheid eigenlijk maar beperkt is. Veel is al bepaald. De plek waar je geboren wordt. De genetische bagage die je meekrijgt. Je wordt geboren in een wereld waar goede en kwaad zo door elkaar lopen en waarin je als mens goed en kwaad in je draagt. De mogelijkheid om goed en verkeerd te kiezen. Zodra je kunt denken, zodra je ontdekt dat je eigen beslissingen kunt nemen, een eigen wil hebt. Ik vermoed dat Roos dat al aan het ontdekken is – die eigen wil, ook wel de peuterpuberteit genoemd.

Het vraagt wat van je om principieel te zijn.

Daarom begint Psalm met een gelukwens. God wens je geluk. Gefeliciteerd! Gelukkig ben je als het je lukt om het goede kiezen. Je vindt God aan je zijde. Het vereist standvastigheid.

Eigenwijsheid ook. Fier in de wind. Lef – Hebreeuws voor hart! – *Lev* om je eigen koers te varen. Een gelovig mens zijn. Er voor durven uit te komen dat je gelooft, dat je naar de kerk gaat, dat je gedoopt bent, in deze tijd in dit land ook dat vereist *lev*, want bij je collega's, in je vriendenkring is het bepaald niet meer vanzelfsprekend. Je kunt er meewarig om worden aangekeken. Naar kerk? Bestaat dat nog?

Geloof jij nog in sprookjes? Je moet soms een wereld van stereotiepe beelden en misverstanden overwinnen om de kans te krijgen dat die sprookjes voor jou eeuwigheidswaarde hebben, omdat ze je iets vertellen over het echte leven. Over Hoe God je draagt en voedt en leidt, een leven lang. Over eeuwig leven.

En daarom is dat beeld zo mooi dat die Psalmist erbij haalt.

Een boom.

Een boom geplant aan stromend water.

Een boom diepgeworteld in de grond van zijn bestaan, stevig, maar ook open - open naar boven. Met groei. Groei naar het licht. Gevoed met water en gevoed met licht. In een boom komen aarde en hemel samen. Als er voldoende water is. Als er voldoende licht is zal hij groen zijn en vrucht dragend. Komt hij tot bloei.

Dat Maartje zo'n boom mag worden. Stevig verankerd in het dit leven. In jullie gezin, in de wereld waarin ze leeft, en groeiend naar het licht. Dat het licht haar de weg wijst door het leven. Dat ze een spoor van licht volgt, in de stoet van zoekers en vinders die haar voor gaan, opa's en oma's, Gijs en Merel, en dat ze op haar beurt een spoor van licht nalaat, en zo anderen inspireert.

Dat wens ik natuurlijk niet alleen Maartje toe. Zo mogen wij allemaal zijn.

Als een boom geplant aan een rivier, die op tijd zijn vrucht geeft.

Zijn blad blijft groen.

Wat je doet komt tot bloei.

Amen.

- Muziek

ANTWOORD

- Overlijdensafkondiging
- Dankgebed, voorbeden, Onze Vader, stil gebed

- Speelgoedactie
- Collecteaankondiging

GAAN

- Slotlied 'Zoekend naar Licht' (Lied 1005: 1, 2 en 5)
- Zegen